

[Sønderup.]

det Regeringsskifte, der fandt Sted i Efteraaret, og som selvfølgelig førte med sig, at den Regering, der da traadte til, lige saa vel som enhver anden Regering maatte have en rimelig Frist til at forberede de Sager, Rigsdagen skulde beskæftige sig med. Men især er der Grund til at understrege, at Rigsdagssamlingen er trukket ud, fordi det er en ekstraordinær Krisetid, vi gennemlever, som stiller kolossale Krav til Lovgivningsmagten.

Ser vi da ved Samlingens Slutning paa de Resultater, der er naaet, maa alle i Sandhedens Interesse indrømme, at de ligger ud over det almindelige, og det gør de ikke blot ved Lovenes Antal, men ogsaa ud fra den Betragtning, at det er usædvanlig betydningsfulde Lovgivningsomraader, man har beskæftiget sig med. Nu kunde det aldrig falde mig ind — saadan som man undertiden har oplevet det i socialdemokratiske Perioder — som Ordfører for Regeringspartiet at skamrose den højtærede Statsminister; jeg ved, at rent personligt bryder han sig ikke om det, men naar jeg har sagt det, synes jeg ogsaa, at der alligevel kan være Grund til at understrege, at det tjener til Statsministerens og Regeringens Ære, at de i en af de allervanskeligste Perioder, som Folkestyret har oplevet, har kunnet lede og formidle den politiske Udvikling, saa Resultater har kunnet naas til Gavn for Helheden, til Gavn for Land og Folk.

Jeg siger, det tjener til Ære for Regeringen, men jeg vil føje til, at det ogsaa tjener til Ære for alle de Parter, der har medvirket, og der kan man jo godt, uden at gaa nogen for nær, sige, at det selvfølgelig først og fremmest er Partiet Venstre. Men jeg mener, jeg har Grund til at føje til, at Resultaterne tjener ogsaa Det konservative Folkeparti og Det radikale Venstre til Ære, fordi det fortrinsvis er dem, der har medvirket ved Siden af Regeringspartiet. Nu kan vi jo godt indrømme, selvfølgelig — det gaar der ingen Splinter af os ved —, at det nu og da har knebet lidt, maaske ikke mindst og man kan vel endda sige fortrinsvis, ude i Landet, mere end Tilfældet har været herinde — herinde synes jeg, det er gaaet saa nogenlunde paa Rigsdagen. De øvrige Partier kan ikke uden Grund sige, at ogsaa de har da stemt for langt den overvejende Part af de Lovforslag, der er blevet vedtaget. Og dette kan for saa vidt være rigtigt nok, det vil altid være saadan under enhver Rigsdagssamlings Forløb, at der er en hel Række af Lovforslag, som er af mere eller mindre ekspeditionsmæssig Karakter, For-

længelser eller hvad man nævne vil, Love, der meget vel kan have en ret stor Betydning paa forholdsvis afgrænsede Omraader. Men det, der er det afgørende, er dog, hvorledes man har stillet sig til de mere principielle Love, de Love, der betød noget for Helheden. Her synes jeg, det er nedslaaende og virker forstemmende med Henblik paa Fremtiden, at netop Socialdemokraterne, der repræsenterer saa overordentlig store Vælgerskarer i den danske Befolkning, ikke, af Frygt for Kommunisterne, har turdet være med der, hvor det politisk kunde koste noget at tage Stilling til de Problemer, der laa for. De har valgt den Udvej enten at gøre Overbud eller at stemme imod eller at afholde sig fra at stemme.

Jeg mindes en enkelt Lejlighed, hvor den socialdemokratiske Ordfører — det var, saa vidt jeg husker, den samme Ordfører, som optraadte her i Dag — gav Udtryk for, at den Stemning og den Følelse, der var raadende i Arbejderkredse, kun kunde karakteriseres som en gærende Uro. Jeg siger heroverfor, at hvis der er en saadan Uro til Stede, har de Herrer kun sig selv at takke derfor, for de har skabt Baggrunden for den. Hvis man nu gennem den Tale, der er holdt i Dag, fra socialdemokratisk Side vil give Udtryk for eller i mindste Maade prøve paa at bibringe danske Arbejdere den Opfattelse, at det kun er Socialdemokraterne, der kan regere i Danmark, og at det i Grunden kun er dem, der er berettigede til at regere her i Danmark, tror jeg, at man ved en saadan Fremstilling skader det Folkestyre, hvortil — derom nærer jeg ikke et eneste Øjeblik Tvivl — Socialdemokraterne i Virkeligheden beken-der sig og er ærlige Tilhængere af.

Maa jeg til den socialdemokratiske Ordfører ogsaa sige, at naar hans Ironi til at begynde med næsten ingen Grænse kendte — og jeg skal villigt indrømme, at det ærede Medlem i saa Henseende raader over et stort Register — med Hensyn til at gøre sig lystig over de Følelser, Udtalelser og Stemninger, hvormed vi gik til Valget, og de Resultater, der kom ud deraf, ønsker jeg at minde det ærede Medlem om den Situation, han dengang selv stod i, og det Resultat, der kom ud deraf. Det ærede Medlem sagde ikke saa forfærdelig længe forud for Valget ved en bestemt Lejlighed, at aldrig nogen Sinde var et politisk Parti i Danmark gaaet til Valg paa et Program saa straalende som det, Socialdemokratiet gik til Valg paa. Det er meget muligt, at det ærede Medlem har Ret i saa Hen-